H

Het eerste lid van artikel 16 wordt gelezen:

1. Ter vaststelling van de uitslag van het examen worden een of, zo nodig, meer vergaderingen belegd van de examencommissie, waarvan het tijdstip zo wordt gekozen, dat geen kandidaat later dan de vierde dag na de beëindiging van zijn mondeling examen de uitslag verneemt. In deze vergadering(en) worden de cijfers ingeschreven en wordt vastgesteld, welke kandidaten zonder stemming zijn geslaagd of afgewezen.

I

In het vierde lid van artikel 16 wordt voor „examinatoren" gelezen: leraren.

Artikel III

In Ons besluit van 17 mei 1962, *Stb.* 190, houdende regeling van de eindexamens der openbare en aangewezen bijzondere hogereburgerscholen A voor het tijdvak 1 januari 1963 tot 1 januari 1968, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A

In het eerste en het derde lid van artikel 1 wordt in plaats van „artikel 12, derde lid" gelezen: artikel 12, tweede lid.

B

In het eerste lid van artikel 6 wordt in plaats van „de inspecteurs van het middelbaar onderwijs" gelezen: de inspecteurs van het gymnasiaal en het middelbaar onderwijs.

C

In het eerste lid van artikel 9 wordt in plaats van „dit werk" gelezen: het werk.

D

In de tweede volzin van het eerste lid van artikel 11 wordt voor „het mondeling" ingevoegd: van; in de derde volzin wordt in plaats van „schriftelijk werk" gelezen: schriftelijk examen.

E

Het tweede lid van artikel 12 vervalt; de nummering van het derde en het vierde lid wordt gewijzigd in: 2 en 3.

F

In het zevende lid van artikel 16 wordt de zinsnede „lid 6, tweede volzin" gelezen: lid 6, eerste volzin.

G

Het eerste lid van artikel 17 wordt gelezen:

1. Ter vaststelling van de uitslag van het examen worden een of, zo nodig, meer vergaderingen belegd van de examencommissie, waarvan het tijdstip zo wordt gekozen, dat geen kandidaat later dan de vierde dag na de beëindiging van zijn mondeling examen de uitslag verneemt. In deze vergadering(en) worden de cijfers ingeschreven en wordt vastgesteld, welke kandidaten zonder stemming zijn geslaagd of afgewezen.

H

In het derde lid van artikel 17 wordt voor „examinatoren" gelezen: leraren.

Onze minister van onderwijs, kunsten en wetenschappen is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 18 januari 1963.

JULIANA.

De Staatssecretaris van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen,

H. JANSSEN.

Uitgegeven de *eenendertigste* januari 1963.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.

18 WET *van 10 januari 1963, houdende bepalingen aangaande de bejaardenoorden (Wet op de bejaardenoorden).*

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is, bepalingen vast te stellen aangaande de bejaardenoorden;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

§ 1. *Begripsbepalingen*

Artikel 1. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

a. bejaarde: een persoon van 65 jaar of ouder;

b. bejaardenoord: een inrichting waarin aan ten minste vijf bejaarden duurzame huisvesting, gepaard met gehele of gedeeltelijke verzorging, wordt verschaft.

Artikel 2. 1. Wij kunnen verklaren, dat een inrichting geheel of gedeeltelijk niet als een bejaardenoord wordt beschouwd.

2. Zodanige verklaring kan mede betrekking hebben op een groep van inrichtingen.

§ 2. *Aanmelding*

Artikel 3. 1. Een bejaardenoord moet, binnen dertig dagen na de inwerkingtreding van deze wet of na de dag waarop het voor het eerst voldoet aan de begripsomschrijving, gegeven in artikel 1 onder *b*, door de houder schriftelijk worden aangemeld bij burgemeester en wethouders der gemeente waar het zich bevindt.

2. Hierbij worden opgegeven de naam en voornamen van de houder of — zo deze een rechtspersoon is — zijn statutaire naam; voorts zijn adres en dat van het bejaardenoord.

Artikel 4. De aanmelding moet telkens binnen dertig dagen nadat in de verstrekte gegevens wijziging is gekomen worden hernieuwd.

Artikel 5. Een aangemelde inrichting welke niet meer voldoet aan de begripsbepaling, gegeven in artikel 1 onder *b*, wordt nog als bejaardenoord aangemerkt tot de aanmelding schriftelijk is ingetrokken of burgemeester en wethouders aan de houder hebben medegedeeld, dat zij haar niet meer als bejaardenoord beschouwen.

Artikel 6. Binnen dertig dagen na ontvangst van een aanmelding, of van de herziening of de intrekking van een aanmelding, brengen burgemeester en wethouders de gegevens ter kennis van gedeputeerde staten en doen zij bij aangetekend schrijven een ontvangstbewijs toezenden aan de houder van het bejaardenoord.

§ 3. *Maatregelen ten aanzien der bejaardenoorden*

Artikel 7. 1. De staten der provincie stellen regelen ten aanzien van de bejaardenoorden.

2. Deze regelen hebben in ieder geval betrekking op:

a. de vrijheid van de bejaarden, hun leven naar eigen inzicht in te richten;

b. de hygiëne en de zorg voor de gezondheid;

c. de veiligheid;

d. het aantal, de bekwaamheid en de geschiktheid van personen werkzaam in het bejaardenoord;

e. de inrichting van het gebouw;

f. de boekhouding.

Artikel 8. 1. Gedeputeerde staten zien er op toe, dat er een billijke verhouding bestaat tussen de gevraagde prijs en de geboden huisvesting en verzorging.

2. Provinciale staten kunnen daaromtrent regelen stellen.

3. Een verordening als bedoeld bij het tweede lid behoeft Onze goedkeuring.

Artikel 9. Gedeputeerde staten kunnen, burgemeester en wethouders gehoord, aan de houder van een bejaardenoord aanwijzingen geven ter uitvoering van hetgeen bij of krachtens de artikelen 7 en 8 bepaald is.

Artikel 10. 1. Een aanwijzing als bedoeld bij het voorgaande artikel komt niet tot stand, dan nadat de houder van het bejaardenoord is gehoord, althans behoorlijk opgeroepen.

2. Het besluit wordt, met redenen omkleed, bij aangetekende brief medegedeeld aan de houder van het bejaardenoord. Het treedt in werking met ingang van de één en dertigste dag nadat deze kennisgeving is geschied.

3. Binnen deze termijn kan de houder van het bejaardenoord bij Ons in beroep komen. Hangende het beroep is het besluit, voor zover dit niet uitdrukkelijk bepaalt dat de aanwijzing van spoedeisende aard is, geschorst.

Artikel 11. 1. Intrekking of wijziging van een aanwijzing als bedoeld bij artikel 9 kan worden gevraagd op grond van gewijzigde omstandigheden.

2. De beslissing op dit verzoek wordt binnen negentig dagen bij aangetekende brief medegedeeld aan de verzoeker.

3. Binnen dertig dagen nadat deze kennisgeving is geschied of had moeten zijn geschied, kan de verzoeker bij Ons in beroep komen.

Artikel 12. Indien niet voldaan wordt aan een verordening of aanwijzing bedoeld bij een der artikelen 7—9, kunnen gedeputeerde staten, burgemeester en wethouders gehoord, verbieden de inrichting als bejaardenoord te gebruiken. De artikelen 10 en 11 zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de mededeling van het besluit aan de houder van het bejaardenoord bij deurwaardersexploit geschiedt.

Artikel 13. Gedeputeerde staten belasten een of meer ambtenaren met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze wet.

Artikel 14. De houder van een bejaardenoord verstrekt aan de ambtenaren, bedoeld bij artikel 13, alle gevraagde inlichtingen, welke deze voor de uitoefening van hun taak behoeven. Hij verschaft hun desgevraagd inzage van het ontvangstbewijs, bedoeld bij artikel 6, en van de andere bescheiden, die voor hun taak van belang kunnen zijn.

Artikel 15. 1. De ambtenaren, bedoeld bij artikel 13, zijn bevoegd iedere plaats, waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat zij deel uitmaakt van een bejaardenoord, te betreden in het belang van een goede uitvoering van het in deze paragraaf bepaalde. Zo nodig verschaffen zij zich de toegang met behulp van de sterke arm. De artikelen 120—123 van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

2. Het proces-verbaal van binnentreding wordt ingezonden bij gedeputeerde staten. Een afschrift wordt gezonden aan de commissie voor de bejaardenoorden, bedoeld bij artikel 17.

Artikel 16. De ambtenaren, bedoeld bij artikel 13, zijn verplicht tot geheimhouding van hetgeen hun bij het verrichten van hun taak bekend is geworden betreffende bejaarden en bejaardenoorden, behoudens tegenover hen aan wie zij in het belang van de uitvoering van deze wet of van de opsporing en berechting van strafbare feiten daarvan mededeling doen.

§ 4. *De commissie voor de bejaardenoorden*

Artikel 17. Gedeputeerde staten stellen een commissie voor de bejaardenoorden in.

Artikel 18. De commissie dient gedeputeerde staten, al dan niet op verzoek, van advies terzake van de uitvoering van deze wet. De verordeningen en besluiten, bedoeld bij de voorgaande paragraaf, worden niet vastgesteld dan nadat de commissie gehoord is.

Artikel 19. De commissie houdt zich op de hoogte van de behoefte aan opneming in bejaardenoorden binnen de provincie.

Artikel 20. De commissie brengt aan gedeputeerde staten jaarlijks een verslag uit betreffende de onderwerpen, bedoeld bij de artikelen 18 en 19.

Artikel 21. De leden der commissie zijn verplicht tot geheimhouding van hetgeen hun bij het verrichten van hun taak bekend is geworden betreffende bejaarden en bejaardenoorden, behoudens tegenover hen aan wie zij in het belang van de uitvoering van deze wet of van de opsporing en berechting van strafbare feiten daarvan mededeling doen.

§ 5. *Uitvoering en nadere regeling door de gemeente*

Artikel 22. 1. In een gemeente, aangewezen op de voet van het volgende artikel, treden burgemeester en wethouders voor de toepassing van de artikelen 9, 12, 13, 15, 17, 18 en 20 in de plaats van gedeputeerde staten. Een gemeentelijke commissie voor de bejaardenoorden treedt in de plaats van de provinciale commissie.

2. De raad van de aangewezen gemeente kan, de gemeentelijke commissie voor de bejaardenoorden gehoord, nadere of verdere regelen stellen als bedoeld bij de artikelen 7 en 8, mits niet in strijd met de provinciale verordening. Regelen als bedoeld bij artikel 8 behoeven Onze goedkeuring.

3. De gemeentelijke verordening, vastgesteld ingevolge het voorgaande lid, wordt voor de toepassing van deze wet gelijkgesteld met de provinciale verordening. Zij vervalt bij intrekking van de aanwijzing, bedoeld bij het eerste lid.

Artikel 23. 1. De aanwijzing, bedoeld bij artikel 22, eerste lid, geschiedt door gedeputeerde staten, de provinciale commissie voor de bejaardenoorden gehoord en in overeenstemming met het oordeel van de raad der gemeente.

2. Indien gedeputeerde staten bij de aanwijzing bepalen, dat zij geschiedt met het oog op een gemeenschappelijke regeling waaraan de gemeente zal deelnemen, geldt de aanwijzing slechts voor het geval de regeling tot stand komt en zolang zij in stand blijft.

3. Indien gedeputeerde staten op een verzoek van de raad ener gemeente om aanwijzing van de gemeente op de voet van het eerste lid, niet tot aanwijzing besluiten kan de raad binnen zestig dagen nadat hem het besluit is medegedeeld, daartegen bij Ons in beroep komen. Gelijke voorziening staat open, indien geen besluit van gedeputeerde staten is medegedeeld binnen vier maanden nadat het verzoek van de raad aan hen is ingezonden.

Artikel 24. Bij de toepassing van het voorgaande artikel dragen gedeputeerde staten er zorg voor, dat geen ressort ontstaat waarin zich ten tijde van de aanwijzing minder dan vijftig bejaardenoorden bevinden.

§ 6. *Statistiek*

Artikel 25. Wij kunnen, de Centrale Commissie voor de Statistiek gehoord, bij algemene maatregel van bestuur voorschriften geven betreffende het verkrijgen van gegevens over de bejaardenoorden ten behoeve van de statistiek.

Artikel 26. Van de gegevens, bedoeld bij het voorgaande artikel, wordt geen ander gebruik gemaakt dan ten behoeve van de statistiek. De krachtens dat artikel vastgestelde regeling stelt de hiertoe nodige waarborgen.

§ 7. *Strafbepalingen*

Artikel 27. Overtreding van het bepaalde bij of krachtens een der artikelen 3, 4, 14, 25 en 26 wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden.

Artikel 28. Overtreding van het bepaalde krachtens een der artikelen 9 en 12 wordt gestraft met geldboete van ten hoogste duizend gulden of hechtenis van ten hoogste drie maanden. De schuldige kan worden ontzet uit het recht een bejaardenoord te houden, bestuurder te zijn van een rechtspersoon die een bejaardenoord houdt, of werkzaam te zijn bij een bejaardenoord.

Artikel 29. Bij herhaling van overtreding van het bepaalde krachtens een der artikelen 9 en 12 binnen twee jaar, nadat de vroegere veroordeling onherroepelijk is geworden of de op de overtreding gestelde geldboete vrijwillig is betaald, kan geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden of hechtenis van ten hoogste zes maanden worden opgelegd.

Artikel 30. De feiten, strafbaar gesteld bij de artikelen 27—29, zijn overtredingen.

Artikel 31. 1. Indien deze feiten worden gepleegd door of vanwege een rechtspersoon, wordt de strafvervolging ingesteld en worden de straffen uitgesproken:

hetzij tegen de rechtspersoon,

hetzij tegen hem, die tot het feit opdracht heeft gegeven of die feitelijke leiding heeft gehad bij het verboden handelen of nalaten,

hetzij tegen beiden.

2. Een feit wordt onder meer gepleegd door of vanwege een rechtspersoon, indien het wordt gepleegd door personen, die, hetzij uit hoofde van een dienstbetrekking, hetzij uit anderen hoofde, handelen in de sfeer van de rechtspersoon, ongeacht of deze personen ieder afzonderlijk het strafbare feit hebben gepleegd, dan wel bij hen gezamenlijk de elementen van het strafbare feit aanwezig zijn.

3. Indien een strafvervolging wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, wordt deze tijdens de vervolging vertegenwoordigd door de bestuurder en, indien er meer bestuurders zijn, door één dezer. De vertegenwoordiger kan bij gemachtigde verschijnen. Het gerecht kan de persoonlijke verschijning van een bepaalde bestuurder bevelen; het kan alsdan zijn medebrenging gelasten.

4. Wanneer een strafvervolging wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, is artikel 538, onder 2°, van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing.

5. Voor de toepassing van dit artikel worden met een rechtspersoon gelijkgesteld een maat- of vennootschap, een andere vereniging van personen en een doelvermogen.

Artikel 32. Met het opsporen der feiten, strafbaar gesteld in de artikelen 27—29, zijn behalve de in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, belast de ambtenaren bedoeld bij artikel 13.

Artikel 33. 1. Hij die opzettelijk enig geheim schendt, hetwelk hij ingevolge een der artikelen 16 en 21 verplicht is te bewaren, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste twaalfhonderd gulden.

2. Hij aan wiens schuld de schending van een zodanig geheim te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

3. Geen vervolging heeft plaats dan op klachte van een belanghebbende.

4. De feiten, strafbaar gesteld bij de voorgaande leden van dit artikel, zijn misdrijven.

§ 8. *Slotbepalingen*

Artikel 34. De bevoegdheid tot het maken van gemeentelijke verordeningen blijft ten aanzien van het onderwerp, waarin deze wet voorziet, gehandhaafd, voor zover die verordeningen niet met het bepaalde bij of krachtens deze wet in strijd zijn.

Artikel 35. Deze wet kan worden aangehaald als Wet op de bejaardenoorden.

Artikel 36. Deze wet treedt, met uitzondering van § 3 en § 5, in werking met ingang van de vierde kalendermaand na de datum van uitgifte van het *Staatsblad* waarin zij wordt geplaatst. De genoemde paragrafen treden ten minste zes maanden later in werking, op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 10 januari 1963.

JULIANA.

De Minister van Maatschappelijk Werk,
M. KLOMPÉ.

Uitgegeven de *eenendertigste* januari 1963.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Bijl. Hand. II 61/62, 6621;
Bijl. Hand. II 62/63, 6621; Hand. II 62/63, bladz. 3057—3094, 3100—3108;
Bijl. Hand. I 61/62, 6621; Hand. I 62/63, bladz. 3077—3091.